

PANIE, NAUCZ NAS! - (wiersz)

Łuk. 11:1

Panie! Naucz nas,
Jak być cichym i pokornego serca,
Dokonywać mądrego wyboru,
Ważyc z namysłem słowa,
Nie uprzedzać faktów.
Jak panować nad sobą
I nad swoim językiem.
Zachować czyste serce,
Mieć umysł niepokalany od świata,
Czynić koleje życia prostymi,
Utrzymać ręce w niewinności,
Posiadać oczy wolne od pożądliwości,
Mieć uszy nie świerzbiące.
Pragnąć rzeczy dobrych,
Odróżniać plewy od ziarna,
Piękno od blichtru,
Dobro od zła.
Modlić się o rzeczy właściwe,
Niezłomnie ufać,
Do końca wierzyć!
Umieć znosić cierpienia,
Walczyć i odnosić zwycięstwa.
W dniach porażki – nie rezygnować,
W powodzeniach – nie być pewnym siebie,
W poniżeniach – nie być złamanym.

Być cierpliwym,
Znosić słabych,
Pocieszać smutnych,
Podnosić upadających.
Naucz mnie, Panie!
Być do Ciebie podobnym:
Jak Ty – przebaczać,
Jak Ty – wszystkich rozumieć,
Jak Ty – wszystkich miłować,
Jak Ty – pełnić wolę Ojca,
Jak Ty – poświęcać się i służyć,
Jak Ty – świętość życia obierać
I jak Ty – umierać...

* * *

Naucz mnie, Panie!
Łaskę Boga oceniać,
Nadzieję zbawienia
I sens istnienia.
Wartość i wielkość krzyża,
Cenę krwi przelanej,
Ogrom męki – i za co?
Zrozumiewać – „Naucz mnie, Panie!”.

Rorata Roman
R-
„Straż”